

† Αρχιμ. ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ ΜΥΤΙΛΗΝΑΙΟΥ † 2006

Μηνύματα άφυπνίσεως

«Πάρα πολύ φοβοῦμαι ὅτι ἡ ἐποχή μας εἶναι ἴδια μέ τήν ἐποχή τῶν σοδομιτῶν, γιατί μετερχόμεθα τά ἴδια ἀμαρτήματα πού μετέρχονταν καί οἱ Σοδομίται. Τά ἴδια ἀμαρτήματα! Ναι, ναι, γιατί εἶναι τά ἴδια ἀμαρτήματα, πού δέν εἶχαν ντροπή καί ἦσαν ξεχειλισμένα στούς δρόμους ἐκείνης τῆς ἀμαρτωλῆς πόλης. Καί στήν ἐποχή μας, καί στήν Εὐρώπη καί στήν Ἀμερική καί στήν Ἑλλάδα, δυστυχῶς, ξεχειλίζουν τά ἀμαρτήματα ἐκείνης τῆς πόλης. Γιατί; Γιατί ὑπάρχει πλησμονή ἀγαθῶν, γιατί δέν στρέφουμε τό πρόσωπό μας, τά μάτια μας πρός τόν Θεό, καί νά τοῦ ποῦμε: «Τά ἀγαθά, Κύριε, Σύ μᾶς τά ἔδωσες», ἀλλά ἀλλάζουμε προσανατολισμό, δέν χρειαζόμαστε πιά τόν Θεό, τά ἀγαθά Του μόνο θέλομε..., καί ἔχοντας τά ἀγαθά Του, στό τέλος φτάνουμε νά γίνουμε ὑλισταί, νά γίνουμε σαρκικοί ἄνθρωποι, καί ἔτσι νά χάσομε ἀπό τόν ὀπτικό μας ὀρίζοντα τόν Θεό, μέ ἀποτέλεσμα ὅ,τι συνέβη καί στήν ἐποχή τοῦ Νῶε καί στήν ἐποχή Σοδόμων καί Γομόρρας. Σᾶς εἶπα ὅτι φοβοῦμαι, πολύ φοβοῦμαι, πάρα πολύ, μήπως καί στόν τόπο μας ἔρθει κάποια καταστροφή· νά μέ θυμᾶστε, ἐκτός ἂν μετανοήσομε, ἀλλά πολύ τό φοβοῦμαι, ὅλος αὐτός ὁ πλεονασμός τῶν ὑλικῶν ἀγαθῶν, πού τά πετᾶμε καί στά σκουπίδια, τά ὑλικά μας ἀγαθά, πολύ μέ φοβίζει... |